

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

ערר 1991-22

ערר 1992-22

לפני כבוד חברי הוועדה:

ליאת קציר-מרגלית, עו"ד - יו"ר

ברוך ברוכי, רו"ח - חבר

נקסט טאוור בע"מ מס' 512430489

ע"י ב"כ מר/גברת יונתן גדלוב

העוררת:

נ ג ד

רשות המסים

המשיבה:

באמצעות היחידה לטיפול במענק השתתפות בהוצאות קבועות

רחוב בן גוריון 38 רמת גן

מייל: corona.ararim@taxes.gov.il

החלטה

רקע עובדתי

1. העוררת היא חברה פרטית העוסקת במספר מגזרי פעילות: הסעות והובלות עבור משרד הביטחון, ניהול והשכרת ציוד למכוני רישוי ויזמות נדל"ן.
2. העוררת הגישה בקשות למענקי השתתפות בהוצאות קבועות לתקופות הזכאות יולי-אוגוסט 2020 וספטמבר-אוקטובר 2020, בהתאם לחוק התכנית לסיוע כלכלי (נגיף הקורונה החדש) (הוראת שעה), התש"ף-2020 (להלן – **החוק** או **חוק התכנית לסיוע כלכלי**).
3. בקשות העוררת למענקים לתקופות אלו נדחו ביום 4.3.2021 בשל אי המצאת חומר הנהלת חשבונות אותן התבקשה העוררת להעביר למשיבה.
4. ביום 4.4.2021 הגישה העוררת השגות. בהשגות ציינה העוררת כי הגשת המסמכים הנדרשים התעכבה בשל היעדרות עובדים עקב מחלת הקורונה, וכי היא תספק למשיבה את כל המידע הנדרש לצורך הטיפול בבקשות.
5. ביום 14.4.2022 דחתה המשיבה את השגות העוררת בשל אי המצאת מסמכים לצורך הטיפול בהשגה.
6. מכאן העררים שבפנינו.

טענות הצדדים

7. **בכתב הערר** טענה העוררת כי החלטות המשיבה בבקשותיה למענק נתקבלו באיחור קיצוני מסד הזמנים הקבוע בחוק, העומד על 255 ימים לתקופת הזכאות יולי-אוגוסט 2020 ו-248

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

- ימים לתקופת הזכאות ספטמבר-אוקטובר 2020. העוררת הפנתה בהקשר זה לפסיקת בית המשפט המחוזי בעמ"נ 27710-06-21 ב.ג. בטחון הצפון אבטחת מוסדות, לוי טיולים ומתן שירותי רפואה נ' רשות המסים בישראל (ניתן ביום 3.1.2022; להלן – עניין בטחון הצפון), וטענה כי יש לקבל את העררים על הסף בשל כך.
8. העוררת טענה כי פעילות ההסעות וההובלות של החברה נפגעה בשל השפעת נגיף הקורונה, שכן השירותים מסופקים למשרד הביטחון אשר היה כפוף להנחיות המחמירות של משרד הבריאות וסגר את שעריו ללא גמישות כלשהי.
9. בנוגע לאי המצאת המסמכים טענה העוררת כי מנהל הכספים של החברה (מר יוסי חכמון) האמון על נושא המענקים בחברה, חלה בקורונה ביום 30.1.2022. חרף העובדה שמר חכמון נוטרל מפעילות, ביום 23.2.2022 השיב רו"ח מטעם החברה להודעת דוא"ל של המפקח מטעם רשות המיסים, כי נשלחו בעבר מסמכים וצירף פעם נוספת את המסמכים שנשלחו.
10. בכתב התשובה עמדה המשיבה על תכלית המענק ועל קיומו של תנאי סף לזכאות למענק בדבר קשר סיבתי.
11. בנוגע לאיחור במתן החלטתה בהשגה טענה המשיבה בהרחבה כי המועד לקבלת החלטתה בהשגה נקבע ללא סנקציה בצדו, בשונה מהוראות מקבילות בחוקי מס אחרים, וכי הדבר נעשה בכוונת מכוון. הודגש כי המשיבה מטפלת במספר רב של השגות, הרבה מעל הצפי וההיערכות הראשונית, כאשר היקפי הטיפול בבקשות ובהשגות הוא חסר תקדים. עוד נטען כי המחוקק קבע פתרון לעיכוב אפשרי במתן החלטות בדמות המנגנון לתשלום מקדמות על חשבון המענק, כפי ששולם לעוררת במקרה זה. המשיבה הוסיפה כי העוררת לא השיבה את המקדמה כנדרש ולמרות זאת היא מבקשת סעד מוועדת הערר. בנוסף נטען כי ניתן לרפא את הפגם בסנקציות חלופיות כגון פסיקת הוצאות או הימנעות מפסיקת הוצאות במקרה שהבקשות נמצאו לא מוצדקות. לבסוף נטען כי היה על העוררת להגיש ערר מיד עם חלוף המועד ומשלא עשתה כן היא מושתקת מלטעון נגד האיחור.
12. המשיבה ציינה כי העוררת מדווחת באיחוד עוסקים ולא הגישה בשנים הרלוונטיות דו"ח לפי סעיף 71א לחוק מס ערך מוסף, תשל"ו-1975 (להלן - חוק מע"מ), ולכן נדרשה להמציא פירוט הכנסות לכל חברה באיחוד ודו"ח כספי לכל חברה. העוררת נמנעה מהגשת המסמכים ועל כן בקשתה נדחתה. רק לאחר דחיית הבקשה, בחודש אפריל 2021, המציאה העוררת את המסמכים המבוקשים. עם תחילת הטיפול בהשגה, בחודש פברואר 2022, התבקשה העוררת להמציא מסמכים נוספים אולם לא עשתה זאת, גם לאחר מספר תזכורות שנשלחו אליה, ועל כן נדחו השגותיה.
13. לטענת המשיבה הגשת דו"חות מכח סעיף 71א לחוק מע"מ הינה תנאי לזכאות למענק בהתאם להוראת סעיף 8(5) לחוק התכנית לסיוע כלכלי, ועל כן רק בשל אי הגשת הדו"חות דין העררים להידחות.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

14. בנוסף, מבדיקת הנתונים (החלקיים) שצורפו ומצויים בפני המשיבה, עולה כי העוררת עוסקת במכירת זכויות במקרקעין שדווחו כמלאי עסקי, ומשכך היא מוחרגת מהגדרת "עוסק" הזכאי למענק לפי ס"ק 5 להגדרת "עוסק" בחוק. לטענת המשיבה, מדובר בהחרגה קטגורית של מי שעיסוקו במכירת זכות במקרקעין.
15. עוד צוין כי בשנת 2021 קפצו מחזורי העוררת באופן דרמטי והם עומדים על פי שניים ממחזור שנת 2019. במקרה זה, לא ניתן לומר שנגרם לעוררת חסרון כיס עקב נגיף הקורונה או בכלל, ולכל היותר נגרמה דחיית הכנסה.
16. **בתגובתה לכתב התשובה** חזרה העוררת על טענתה כי יש לקבל את העררים על הסף בשל האיחור במתן ההחלטות בהשגות.
17. ביחס לאי הגשת דו"חות בהתאם לסעיף 71 (א) לחוק מע"מ, ציינה העוררת כי היא אינה מקלה ראש באי הגשת הדיווח הנטען ואף תפעל לתיקון המעוות, אולם אין בכך כדי לפגוע בזכויות העוררת למענקים. לטענתה, המשיבה ראתה לנכון לאכוף הוראה זו רק לפני שנים בודדות וזאת ללא קשר להתפשטות נגיף הקורונה, ועשיית שימוש בטיעון זה לצורך שלילת מענקי הקורונה במסגרת הליך הערר מהווה התנהלות צינית ונפסדת של המשיבה.
18. העוררת הדגישה כי במסגרת התדיינותה מול המפקח מטעם המשיבה עובר להגשת הערר, העבירה את כלל המסמכים שהתבקשה להעביר כולל דו"ח מלאי הדירות. לדברי העוררת, חלק מהמסמכים שהתבקשו אינם רלוונטיים, ובדו"ח הכספי המבוקר שהוגש למשיבה קיים ביאור מפורט על חלוקת ההכנסות. העובדה כי לעוררת קיימים מספר מגזרי פעילות היתה ידועה למשיבה החל משלב הבקשה, ובכל זאת קבע המפקח בסופו של דבר כי אין להפריד בין מגזרי הפעילות. לטענת העוררת, התנהלות זו של המשיבה לוקה בחוסר תום לב ובזבזה זמן ומשאבים יקרים לעוררת.
19. אשר לטענת המשיבה בנוגע להחרגתה מהגדרת עוסק בשל מכירת זכויות במקרקעין, טענה העוררת כי בשונה מהחלטות הוועדה אליהן הפנתה המשיבה בכתב התשובה, עיקר פעילותה של העוררת הוא בתחומים אחרים ובעיקר בתחום ההסעות.
20. העוררת הוסיפה כי את חוקי המס יש לפרש בהתאם לתכלית החוק וכאשר קיימת אי בהירות בלשון החוק יש להעדיף פרשנות המיטיבה עם הנישום. לדידה של העוררת, במצב בו עוסק פועל במספר מגזרי פעילות ואחד מהם מוחרג מתחולת החוק, אין בכך כדי לשלול אימוץ פרשנות לפיה תיבחן הזכאות למענקים לגבי מגזרי הפעילות האחרים אשר אינם מוחרגים.

הדיון בעררים

21. ביום 19/10/2022 התקיים דיון בעררים, באמצעים טכנולוגיים. בדיון חזרה העוררת על טענתה כי לצורך בחינת הזכאות למענק יש להתייחס לכל מגזר פעילות של העוררת באופן נפרד ואין לשלול ממנה מענקים רק בשל פעילותה במכירת זכויות במקרקעין. במהלך הדיון

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

התברר כי העוררת אף פועלת כ"קבלן בונה" ומדווחת למס הכנסה בהתאם לסעיף 8א לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש] (להלן – **הפקודה**). בתום הדיון המליצה הוועדה לעוררת למשוך את העררים נוכח הקשיים המשמעותיים הקיימים בטיעוני העוררת. העוררת לא קיבלה את המלצת הוועדה ומשכך נדרשת הוועדה למתן החלטה סופית.

דיון והכרעה

22. לאחר שבחנו את טענות הצדדים, באנו לכלל מסקנה כי **דין העררים להידחות**. נפרט להלן את הטעמים להחלטתנו.

מכירת זכות במקרקעין המהווה מלאי עסקי

23. סעיף 7 לחוק קובע חריגים להגדרת "עוסק" הזכאי למענק. בין החריגים שאינם זכאים למענק מצוי החריג השייך לענייננו, הקבוע בפסקה (5):

"מי שעיסוקו במכירת זכות במקרקעין המהווה מלאי עסקי בידו או מי שבשנות המס 2019 ו-2020 חל בחישוב הכנסתו סעיף 8 לפקודה, בשל עבודה ממושכת שמשך ביצועה עולה על שנה".

24. המשבה טענה כי העוררת אינה זכאית למענק מכיוון שהיא עוסקת במכירת זכויות במקרקעין המהווים מלאי עסקי. העוררת מצידה לא הכחישה כי היא עוסקת במכירת זכויות במקרקעין אולם ביקשה להפריד בין "מגזרי הפעילות" השונים בהם היא עוסקת, ולבחון את הירידה בהכנסותיה הנובעת, לטענתה, כתוצאה מירידה בפעילות ההסעות המהווה נתח משמעותי מפעילותה.

25. מבחינת דו"חותיה הכספיים של העוררת לשנים 2019 ו-2020 עולה כי פעילותה של העוררת בענף הבניה למגורים היא בהיקף ניכר ומהווה נתח משמעותי מעיסוקה השוטף. כך, בביאור 1 לדו"ח הכספי לשנת 2020, צוין כי אחד משלושת מגזרי הפעילות של החברה הוא:

"זמות בענף הבניה למגורים"

החברה עוסקת בבניית דירות למגורים, מכירתן והשכרתן."

בנוסף, בביאור 6, תחת הכותרת "**מלאי בניינים וקרקעות**", פורטו מלאי דירות למכירה ומלאי מקרקעין המצויים בידי החברה ובביאור 7, תחת הכותרת "**מלאי בניינים בהקמה**", פורטו מלאים נוספים של קרקעות ומבנים המצויים בשלבי בניה שונים ומיועדים למכירה. כמו כן בביאור 9, תחת הכותרת "**השקעה בחברות**", צוין כי העוררת רכשה בשנת 2019 את חברת כוכב שרת בע"מ שבונה 20 יחידות בפרויקט כוכב שרת ברמת גן, מהן נמכרו כבר 11 דירות.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

26. יתרה מכך, המשיבה צירפה לכתב התשובה העתק פלט ממסוי מקרקעין ובו פירוט עסקאות מכירת ורכישת מקרקעין שביצעה העוררת בשנת 2020 ממנו עולה כי רק בשנה זו דיווחה העוררת על כחמישים עסקאות מכירה ורכישת מקרקעין המהווים מלאי עסקי.
27. מנתונים אלו עולה בבירור כי עיסוקה של העוררת במכירת זכויות במקרקעין אינו שולי או משני, והיא נכנסת בגדר החרג הקבוע בפסקת משנה (5) להגדרת עוסק בחוק.
28. נעיר כי בהחלטתנו בערר 1833-22 **אייל אריכא בע"מ נ' רשות המיסים** (ניתן ביום 20.2.2023), ציינו כי איננו שוללים אפשרות לפיה כאשר העיסוק במכירת זכויות במקרקעין הוא בשיעור קטן ביחס לעיסוקים אחרים של העוסק, לא תחול הוראת ההחרגה האמורה (וכן ראו: ערר 1986-21 **זמרת הארץ השבחה ושיווק נדל"ן בע"מ נ' רשות המיסים** (ניתן ביום 13.7.22), פסקאות 56-58; ערר 1860-22 **אגא ש.ח. עבודות עפר בע"מ נ' רשות המיסים** (ניתן ביום 15.12.2022), פסקאות 44-45). ברם, כפי שפורט לעיל אין זו תמונת המצב במקרה דנן ולא ניתן לקבוע שמדובר בעיסוק שולי או משני לפעילותה של העוררת.
29. בהמשך לכך, אין בידינו לקבל טענת העוררת בדבר הפרדה בין פעילויותיה השונות של העוררת לצורך בחינת הזכאות למענק. העוררת בחרה, משיקוליה שלה, לרכז את אפיקי פעילותה השונים תחת חברה אחת. לבחירה זו השלכות מיסוייות ואחרות שאינן רלוונטיות לענייננו. הפרדה בין "מגזרי פעילות" שונים החוסים תחת עוסק אחד אינה עולה בקנה אחד עם הוראות החוק, אינה ישימה ואף עומדת בניגוד לתכליתו שהיא מתן סיוע מהיר ויעיל לעוסקים שנפגעו מהקורונה, מבלי שיהא צורך בעריכת בדיקה פרטנית ומסורבלת (ראו עמ"נ 48298-11-21 **מאגמה ישראל פרויקטים בע"מ נ' רשות המיסים** (פורסם בנבו, 12.06.2022) פסקה 37).
30. זאת ועוד, במהלך הדיון בעררים התבהרה גם העובדה כי בנוסף לעיסוקה במכירת זכויות במקרקעין, העוררת מבצעת עבודות כ"קבלן בונה" ומדווחת בפועל על פי סעיף 8 לפקודת מס הכנסה. בדו"ח הכספי של העוררת לשנת 2020 צוין כי "**החברה מכירה בהכנסות ממכירת בניינים הכנסה על פי סעיף 8 לפקודת מס הכנסה**" וכי החברה מכירה בהכנסות ממכירת בניינים בהתאם לתקן 2 של המוסד הישראלי לתקינה בחשבונאות, לפי שיטת "שיעור ההשלמה", בהתקיים התנאים המפורטים (ראו סעיף ה' לביאור 2 לדו"ח הכספי). משכך, על פניו נראה כי חל על העוררת גם החרג הקבוע בסיפא לפסקה (5) להגדרת "עוסק" בחוק: "**מי שבשנות המס 2019 ו-2020 חל בחישוב הכנסתו סעיף 8 לפקודה, בשל עבודה ממושכת שמשך ביצועה עולה על שנה**" (ראו פרוטוקול הדיון, עמ' 5 שורה 34; עמ' 6 שורות 33-36).
31. נביא בהקשר זה מדבריו של בית המשפט בעמ"נ 62994-01-22 **מגדלי ברקת חברה להקמת מבנים בע"מ נ' רשות המיסים** (פורסם בנבו, 30.11.2022): "**מקום בו בעל עסק מדווח בפועל על הכנסותיו לפי סעיף 8 לפקודה, חל החרג שקבע המחוקק, ואין מקום להידרש לשאלה מה יכול היה אולי בעל העסק לעשות והאם יכל לדווח באופן שונה מדרך הדיווח בה בחר לנקוט.**" (פסקה 50 לפסק הדין).

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

32. מצאנו אפוא כי העוררת מוחרגת מהגדרת "עוסק" בחוק בשל עיסוקה במכירת זכויות במקרקעין המהווים מלאי עסקי בידה. כמו כן, נראה כי העוררת עוסקת בעבודות בניה שמשכן למעלה משנה וחל בחישוב הכנסתה סעיף 8א לפקודה, אולם כאמור סוגיה זו עלתה במהלך הדיון בעררים ומשכך לא נדרשנו להכריע בה.

טענת העוררת לירידה בפעילות ההסעות וההובלות

33. בבחינת למעלה מן הצורך, מצאנו להתייחס אף לטענת העוררת בדבר הפגיעה שנגרמה לפעילותה במגזר ההסעות וההובלות כתוצאה ממגיפת הקורונה.

34. העוררת הסבירה כי במסגרת פעילות זו היא מספקת שירותי הסעות והובלות עבור משרד הביטחון, באמצעות חברת בת (חברת א.ר. מטיילי אברהם בע"מ; להלן – חברת הבת). לטענתה פעילות זו נפגעה במהלך תקופת הקורונה בשל ההנחיות המחמירות של משרד הבריאות להן היה כפוף משרד הביטחון.

35. ברם, מהדו"ח הכספי של העוררת לשנת 2020 עולה כי הכנסותיה מפעילות ההסעות וההובלות עלו בשנת 2020 בכ- 5 מיליון ₪ ביחס להכנסות מפעילות זו בשנת 2019 (בשנת 2019 עמדו ההכנסות מהסעות והובלות על סך של 21,440,787 ₪ ובשנת 2020 עמדו ההכנסות מפעילות זו על 26,455,997 ₪; ראו ביאור 19 לדו"ח הכספי לשנת 2020). בנוסף, העוררת צירפה את דיווחי חברת הבת למע"מ בשנים 2019 ו-2020 מהם עולה כי גם הכנסות חברת הבת עלו בשנת 2020 ביחס לשנת 2019, בשיעור דומה (בשנת 2019 דיווחה חברת הבת על הכנסות בסך 24,859,306 ₪ ובשנת 2020 דווח על הכנסות בסך 29,238,190 ₪).

36. בדיון נשאלה העוררת על ידי הוועדה כיצד מתיישבת העלייה בהכנסות מפעילות ההסעות עם טענתה לפגיעה במגזר פעילות זה. במענה לשאלה זו השיב מר חכמון, מנהל הכספים בעוררת: "בסוף 2019 החברה הגדילה את הצי כלים שלה בעוד 14 אוטובוסים ועוד 12 טיוליות ב 1/1/2020 ובחודש 9,10 2019 היתה גדילה משמעותית של רכוש שמניב הכנסה. בעצם במקום לגדול ל 40 מיליון אז היה לנו גידול יחסית מאוד קטן". (פרוטוקול הדיון, עמ' 3, שורות 33-30).

37. אנו סבורים כי העלייה בהכנסות מעוררת קושי של ממש בנוגע לפגיעה הנטענת. הלכה למעשה, הכנסות חברת הבת והכנסות העוררת מפעילות ההסעות לא נפגעו בשנת 2020, ואף עלו. ייתכן שאילולא הקורונה היו צפויות לעוררת הכנסות גבוהות עוד יותר עקב הגדלת צי הרכבים אולם כפי שנקבע לא אחת בהחלטות ועדת הערר, המענק אינו נועד לפצות על פגיעה בשיעור הרווח.

38. סוגיה נוספת שעלתה בדיון נוגעת להוראת סעיף 8(2)(א) לחוק בדבר נטרול עסקאות בין חברות קשורות, בשים לב לכך שהכנסות העוררת מפעילות ההסעות מתקבלות מחברת הבת. מכל מקום, משקבענו כי העוררת מוחרגת מהגדרת "עוסק" כאמור לעיל איננו נדרשים

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

להכריע בסוגיות אלו, אולם גם אם היינו מקבלים טענת העוררת לבחינת הירידה בהכנסותיה בפעילות ההסעות בלבד, נראה כי עומדים לעוררת קשיים משמעותיים אף בהתייחס לזכאותה למענק בשל פעילות זו בלבד.

האיחור במתן החלטות בהשגות

39. כאמור, העוררת טענה כי יש לקבל את העררים בשל איחורי המשיבה במתן החלטות בהשגות, העומדים על 255 ימים ועל 248 ימים מעבר לתקופה שנקבעה בחוק.

40. סוגיית האיחור במתן החלטה בהשגה נדונה בבית המשפט העליון בבר"מ 7502/22 רשות המיסים נ' בוריס פודולסקי (ניתן ביום 22.1.2023); להלן – **עניין פודולסקי**). ביחס לסוגיה זו נקבע כי בהיעדר קביעה מפורשת בחוק המטילה סנקציה על אי-עמידה במועד, אי-מתן החלטה בהשגה במועד אינה מובילה "אוטומטית" לקבלתה. לצד זאת נקבע כי יש בהחלט לייחס משקל נכבד לעיכוב במתן החלטה, בפרט כאשר מדובר בעיכוב משמעותי:

"במכלול הנסיבות, ובהתחשב בשיקול של העומס המוטל על ועדת הערר כמו גם בשיקול של הקופה הציבורית, אני סבורה כי חריגה מהמועד הקבוע בסעיף 20(א)(1) לחוק הסיוע הכלכלי אינה מחייבת את קבלת ההשגה באופן אוטומטי כאשר אין מדובר בעיכוב משמעותי (ראו לעניין זה: ברק-ארז, בעמ' 414-415). לצד זאת, יש בהחלט מקום לייחס משקל נכבד לעיכוב במתן החלטה בהשגה, בפרט כאשר מדובר בעיכוב משמעותי. בהיקש מסעיף 6(א) לחוק לתיקון סדרי מינהל (החלטות והנמקות), התשי"ט-1958, ניתן לומר כי אי-עמידה במועד הקבוע לא תביא אמנם לקבלת ההשגה באופן אוטומטי, ואולם במקרה זה על רשות המיסים יוטל נטל הראיה להוכיח כי החלטה על דחיית ההשגה הייתה נכונה, מבלי שחזקת התקינות המינהלית תעמוד לימינה." (פסקה 24 לפסק הדין)

41. אין חולק כי האיחורים במתן החלטות בהשגות בענייננו הם איחורים משמעותיים. לצד זאת, יש להביא בחשבון כי לעוררת שולמו מקדמות בסך של כ- 460,000 ₪ ובהתאם למסקנה שאלה הגענו, לא ניתן לומר שנגרם לה נזק בשל האיחורים.

42. בנסיבות אלו ובהתאם לעקרונות שנקבעו בפסיקה, אין באיחורים כשלעצמם כדי להביא לקבלת העררים.

סוף דבר

43. העררים נדחים. העוררת תשיב את סכום המקדמות ששולמו לה עבור תקופות הזכאות. נשוא העררים שבפנינו תוך 60 ימים. סכום זה יישא הפרשי הצמדה בהתאם לקבוע בחוק.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

44. אשר לסוגיית ההוצאות – כפי שהבהרנו בדיון אנו סבורים כי לא היה מקום להמשך ניהול הליך הערר בשל הקשיים המשמעותיים העומדים לעוררת, שהלכו והתעצמו עם התקדמות ההליך. לפיכך ובשים לב לתוצאת העררים וכן לפגמים בהתנהלותה של העוררת בעניין המצאת המסמכים הנדרשים החל משלב הגשת הבקשה, מצאנו לחייב את העוררת בהוצאות ההליך בסך של 5,000 ₪, שישולמו למשיבה בנוסף לסכום המקדמות כאמור לעיל.

זכות ערעור בפני בית המשפט המחוזי, בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים, בתוך 60 יום.

ניתנה היום, כ' תמוז תשפ"ג, 09/07/2023, בהעדר הצדדים.

ברוך ברוכי, רו"ח

חבר

ליאת קציר-מרגלית, עו"ד

יו"ר הוועדה